

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9558 af 11/11/2008 (Gældende)

Sag 18.2007: Løn efter kollektiv overenskomst indenfor uddannelsesområdet

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 18.2007

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 11. november 2008 i sag 18.2007

A (Dansk Metal v/ faglig sekretær Bendt Egelund)

mod

B (Kristelig Arbejdsgiverforening v/advokat Nikolaj Nikolajsen)

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Tine B. Skyum og chefkonsulent Simon Neergaard-Holm (begge DA) samt advokat Evelyn Jørgensen og konsulent Gert Svendsen (begge LO). Endvidere har som særlig sagkyndige medlemmer deltaget chefkonsulent Tina Lambert Andersen, Dansk Industri og faglig sekretær Erik B. Wiberg, Dansk Metal.

Mellem klageren, elev A, og indklagede, B, blev den 29. oktober 2003 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle uddannes som automekaniker med uddannelsesperiode fra den 5. januar 2004 til den 9. december 2006.

Klageren har ved sin organisation, Dansk Metalarbejderforbund, ved klageskrift modtaget den 12. april 2007 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede tilpligtes at anerkende Industriens Overenskomst som kollektiv overenskomst gældende for mekanikeruddannelsesområdet, samt efterregulere klagerens løn efter gældende satser i Industriens Overenskomst og betale godtgørelse for mangelfuld uddannelsesaftale, i alt 43.298,09 kr.

Indklagede har påstået frifindelse over for klagerens anerkendelsespåstand og efterbetalingskravet og har anerkendt klageres påstand om betaling af en godtgørelse på 10.000 kr. for tilsidesættelse af arbejdsgiverens oplysningspligt.. Indklagede er enig i opgørelsen af efterbetalingskravet, såfremt Tvistighedsnævnet finder, at klageren har krav på løn opgjort på grundlag af Industriens Overenskomst.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 8. oktober 2008.

Parterne har givet møde for nævnet.

Sagens omstændigheder

Klageren er under sin ansættelse blevet aflønnet på grundlag af overenskomst mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening. Indklagede blev medlem af Kristelig Arbejdsgiverforening den 5. maj 2006 og havde forinden, med virkning fra den 1. marts 2001 indgået tiltrædelsesoverenskomst med Kristelig Fagforening og denne forenings overenskomst med Kristelig Arbejdsgiverforening.

Klageren har fremlagt en oversigt, hvorefter timelønssatserne for lærlinge efter overenskomsten mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening i perioden fra 1. marts 2003 til 1. marts 2006 har været fra 40 ører til 4,75 kr. mindre end timelønssatsen efter Industriens Overenskomst.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at der er en væsentlig løndifference mellem Industriens Overenskomst og overenskomsten mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening, hvilket også afspejler sig i den nedlagte efterbetalingspåstand. Klageren har efter erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, krav på mindst den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet. Det må lægges til grund, at det er Industriens Overenskomst, der er den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet, idet det er parterne i denne overenskomst, der er uddannelsesansvarlige, jf. erhvervsuddannelseslovens § 37. Disse parter har ansvaret for 91 uddannelser, herunder mekanikeruddannelsen. Dertil kommer, at lærlingedelene i en del andre overenskomster reelt er afskrifter af lærlingeafsnittet i Industriens Overenskomst.

Indklagede har til støtte for sine frifindelsespåstande anført, at erhvervsuddannelsesloven ikke indeholder hjemmel til at kræve, at en virksomhed, der uddanner elever, er overenskomstdækket. Ordlyden af

lovens § 55, stk. 2, giver ikke grundlag for at fastslå, at nogle kollektive overenskomster skulle nyde forrang frem for andre. Indklagede har igennem hele klagerens ansættelsesforhold været bundet af den kollektive overenskomst mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening, der omfatter ca. 1.000 virksomheder, og alle ansatte i indklagedes virksomhed har således direkte eller indirekte været berettiget til løn og arbejdsforhold i overensstemmelse med denne overenskomst, der ved Arbejdsrettens dom af 27. maj 2003 er anerkendt som en kollektiv overenskomst.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

Twistighedsnævnet lægger efter sagens oplysninger til grund, at Dansk Metal og Dansk Industri på det omhandlede uddannelsesområde har deltaget i de faglige udvalg, og at Industriens Overenskomst er den mest udbredte på området.

”Lønnen skal mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet.”

I bemærkningerne til lovforslaget til lov om erhvervsuddannelser § 54, stk. 2, som svarer til lovens § 55, stk. 2, (L 38 af 6. oktober 1988, Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 1265) hedder det:

”I overensstemmelse med de hidtidige regler i lærlingeloven foreslås med hensyn til størrelsen af den obligatoriske mindsteløn den almindelige ordning, at *mindstelønnen fastsættes i kollektive overenskomster inden for uddannelsesområdet*. Virkningen af denne ordning er, at overenskomstparterne aftaler mindstelønnen med bindende virkning for alle virksomheder og elever inden for uddannelsesområdet, uanset om virksomheden og eleven i det konkrete tilfælde er medlem af de forhandlingsberettigede organisationer. Spørgsmål om forhandlingsretten afgøres i øvrigt ved hjælp af de almindelige fagretlige regler.”

Af erhvervsuddannelseslovens § 64, stk. 2, fremgår, at Twistighedsnævnet for hver sag tiltrædes af 2 medlemmer, udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende uddannelsesområde. Det fremgår af Højesterets dom UfR 2008 s. 1897, at udtrykket ”de forhandlingsberettigede organisationer” i erhvervsuddannelseslovens § 64, stk. 2, må forstås som de organisationer, der i kraft af deres medlemsdækning og overenskomstdækning på uddannelsesområdet og i kraft af deres medvirken ved elevuddannelsernes tilrettelæggelse repræsenterer den ønskede sagkundskab inden for det pågældende uddannelsesområde. På denne baggrund må Dansk Metal og Dansk Industri i nærværende sag anses for de forhandlingsberettigede organisation inden for det pågældende uddannelsesområde.

Twistighedsnævnet finder herefter, at udtrykket ”kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet” i § 55, stk. 2, i et tilfælde som det foreliggende, hvor der inden for området er flere kollektive overenskomster, må forstås som den overenskomst, der er indgået af de forhandlingsberettigede organisationer, og altså i den foreliggende sag Industriens Overenskomst. I konsekvens heraf, skal klagerens løn mindst udgøre den løn, der er fastsat i Industriens Overenskomst.

Twistighedsnævnet finder, at der alene er grundlag for, at indklagede skal anerkende, at klagerens løn mindst skal udgøre den løn, der er fastsat i Industriens Overenskomst, og altså ikke som påstået af klageren skal anerkende Industriens Overenskomst. Med denne bemærkning tages klagerens påstand, herunder om efterbetaling og betaling af godtgørelse efter ansættelsesbevisloven til følge som nedenfor bestemt.

T h i b e s t e m m e s

Indklagede, B, tilpligtes at anerkende, at klageren A's løn mindst skal udgøre den løn, der er fastsat i Industriens Overenskomst.

Indklagede skal inden 14 dage til klageren, betale 43.298,09 kr.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.